

Thứ Bảy, 5-10-2024. Năm B
Saturday, October-5-2024. Year B
Tuần 26 Thường Niên

G 42,1-3. 5-6. 12-17

Job 42:1-3, 5-6, 12-17

Con đã nói dù chẳng hiểu biết gì về những điều kỳ diệu vượt quá sức con (G 42,3)

Job thought he knew who God was and how God should behave. So when he faced catastrophe upon catastrophe, he felt he was being treated unfairly. He was one of God's closest friends; it made no sense that God would treat him this way. Not even his lengthy disputes with three friends—who also thought they knew God—could convince him otherwise. God had been unfair to Job, and Job had to call him to account for his actions.

But when God finally did show up, Job quickly changed his tune. Confronted by the majesty and the mystery of the Lord, Job realized how little he truly knew. His only possible response was to “repent in dust and ashes” (Job 42:6).

In a sense, Job is every one of us. We think we know, but life teaches us that we don't. We think we can predict God's actions, but time shows that we can't. And it's not because we aren't holy enough. Even the great St. Paul, who saw the Lord in visions and heard his voice directly, confessed that we could only “see indistinctly, as in a mirror” (1 Corinthians 13:12).

So where does this leave us? Hopelessly resigned to a life of ignorance and fear? Not at all! It leaves us with one of the greatest gifts God has given us: faith. Faith in God's unconditional, uncontestable love for us

Gióp nghĩ ông biết Thiên Chúa là ai và Ngài nên cư xử như thế nào. Vì vậy, khi đối mặt với hết tai họa này đến tai họa khác, ông cảm thấy mình bị đối xử bất công. Ông là một trong những người bạn thân nhất của Chúa; thật vô nghĩa khi Chúa đối xử với ông theo cách này. Ngay cả những cuộc tranh cãi kéo dài của anh với ba người bạn - những người cũng nghĩ rằng họ biết Chúa - cũng không thể thuyết phục ông bằng cách khác. Thiên Chúa đã không công bằng với Gióp và Gióp phải bắt Ngài chịu trách nhiệm về hành động của mình.

Nhưng cuối cùng khi Chúa xuất hiện, Gióp nhanh chóng thay đổi thái độ. Đối mặt với sự uy nghi và huyền nhiệm của Chúa, Gióp nhận ra mình thực sự biết quá ít. Phản ứng duy nhất có thể có của ông là “ăn năn trong tro bụi” (G 42,6).

Theo một nghĩa nào đó, Gióp là mỗi người chúng ta. Chúng ta nghĩ rằng chúng ta biết, nhưng cuộc sống dạy chúng ta rằng chúng ta không biết. Chúng ta nghĩ mình có thể đoán trước được hành động của Chúa, nhưng thời gian cho thấy chúng ta không thể. Và không phải vì chúng ta chưa đủ thánh thiện. Ngay cả Thánh Phaolô vĩ đại, người đã nhìn thấy Chúa trong các thị kiến và nghe trực tiếp giọng nói của Ngài, đã thú nhận rằng chúng ta chỉ có thể “nhìn không rõ ràng như trong một tấm gương” (1Cor 13,12).

Vậy thứ này bỏ chúng ta ở đâu? Vô vọng cam chịu một cuộc sống ngu dốt và sợ hãi? Không phải thế! Nó để lại cho chúng ta một trong những món quà lớn nhất mà Chúa đã ban cho chúng ta: đức tin. Niềm tin vào tình yêu vô điều kiện, không thể chối cãi của Chúa dành

(Romans 8:35). Faith in his desire and ability to give us a share in his kingdom (Luke 12:32). Faith that one day we will see him as fully as he sees us (1 John 3:2).

It's okay not to have all the answers—or any answer, for that matter. What matters is not how much you know but how much you trust your heavenly Father. He is the all-knowing God who holds you in the palm of his hand. He is the all-loving God who sent his Son to redeem you. Of course he will care for you! Even when you can't see him or feel him or grasp his ways, he is right by your side, holding you in his love.

“Lord, help me to trust in you!”

cho chúng ta (Rm 8,35). Niềm tin vào ước muốn và khả năng ban cho chúng ta phần nước của Ngài (Lc 12,32). Niềm tin rằng một ngày nào đó chúng ta sẽ nhìn thấy Ngài một cách trọn vẹn như Ngài nhìn thấy chúng ta (1Ga 3,2).

Không có vấn đề gì nếu không có tất cả các câu trả lời - hoặc bất kỳ câu trả lời nào. Điều quan trọng không phải là bạn biết bao nhiêu mà là bạn tin cậy Cha trên trời đến mức nào. Ngài là Thiên Chúa toàn tri, Đấng nắm giữ bạn trong lòng bàn tay. Ngài là Thiên Chúa toàn năng đã sai Con Ngài đến cứu chuộc bạn. Tất nhiên là Ngài sẽ quan tâm đến bạn rồi! Ngay cả khi bạn không thể nhìn thấy Ngài, cảm nhận được Ngài hay nắm bắt được đường đi của Ngài, Ngài vẫn ở bên cạnh bạn, ôm bạn trong tình yêu của mình.

Lạy Chúa, xin giúp con tin tưởng vào Ngài!

Lc 10, 17-24

LUKE 10:17-24

Hãy vui mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời (Lc 10,20)

When we read today about how excited the disciples were over the miracles and exorcisms they had performed, it's hard not to be amazed and maybe a bit envious. Frankly, one of the most challenging aspects of the Christian life happens when we ourselves pray for a similar miracle but don't get the results we were hoping for.

That's why today's reading can be so encouraging: Jesus tells us to rejoice not because demons submit to us—or because of any miracles we perform or receive—but because our names “are written in heaven” (Luke 10:20). This is the best gift we could ever receive—and the best gift any of our loved ones whom we pray for could receive as well.

Ngày nay, khi chúng ta đọc về việc các môn đệ đã vui mừng như thế nào trước những phép lạ và trừ quỷ mà họ đã thực hiện, thật khó để không ngạc nhiên và có thể hơi ghen tị. Thành thật mà nói, một trong những khía cạnh thử thách nhất của đời sống tín hữu xảy ra khi chính chúng ta cầu nguyện cho một phép lạ tương tự nhưng không nhận được kết quả như mong đợi.

Đó là lý do tại sao bài đọc hôm nay có thể rất khích lệ: Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy vui mừng không phải vì ma quỷ khuất phục chúng ta - hoặc vì bất kỳ phép lạ nào chúng ta thực hiện hoặc nhận được - nhưng vì tên của chúng ta “đã được ghi trên trời” (Lc 10,20). Đây là ơn huệ tuyệt vời nhất mà chúng ta có thể nhận được - và ơn huệ tuyệt vời nhất mà bất kỳ người thân yêu nào mà chúng ta cầu nguyện

Miracles have nothing whatsoever to do with our eternal destiny, and they are certainly not signs that God is more pleased with us than with someone else. All we have to do is look at some of the saints we celebrate this month. Take St. Thérèse of Lisieux, whom the Church honors on October 1. It's true that she inexplicably, miraculously recovered from a dangerous illness when she was a little girl. But then she died a lingering and painful death from tuberculosis at the age of twenty-four. God did not heal her then.

We could say similar things about Francis of Assisi, Faustina Kowalska, and Teresa of Ávila, all October saints (October 4, 5, and 15). They are all admired for their deep faith and wisdom, yet none of them were known as a mighty healer of the sick. And like Thérèse, they all suffered from painful illnesses with little relief. Yet they knew that their names were written in heaven, and that knowledge gave them confidence, peace, and joy, regardless of their health.

So yes, pray for miracles, for yourself and others. But don't base your faith on the outcome. Instead, rejoice that your name is written in heaven. Rejoice that Jesus wants to bring you to his side—right next to all the saints!

“Jesus, thank you for the greatest of all gifts: the gift of heaven!”

cũng có thể nhận được.

Các phép lạ không liên quan gì đến vận mệnh vĩnh cửu của chúng ta, và chắc chắn chúng không phải là dấu hiệu cho thấy Thiên Chúa hài lòng về chúng ta hơn là về người khác. Tất cả những gì chúng ta phải làm là nhìn vào một số vị thánh mà chúng ta mừng trong tháng này. Hãy lấy ví dụ như Thánh Têrêsa thành Lisieux, người được Giáo hội tôn kính vào ngày 1 tháng 10. Đúng là thánh nữ đã khỏi một căn bệnh hiểm nghèo một cách lạ lùng, một cách không thể giải thích được, khi còn là một cô bé. Nhưng rồi chị qua đời một cách đau đớn và kéo dài vì bệnh lao ở tuổi 24. Thiên Chúa đã không chữa lành cho chị sau đó.

Chúng ta có thể nói những điều tương tự về Francis of Assisi, Faustina Kowalska và Teresa of Avila, tất cả đều là những vị thánh trong tháng 10 (4, 5 và 15 tháng 10). Tất cả họ đều được ngưỡng mộ vì đức tin sâu sắc và trí tuệ, nhưng không ai trong số họ được biết đến như một người chữa lành bệnh tật. Và cũng giống như Thérèse, họ đều phải chịu đựng những căn bệnh đau đớn không thể thuyên giảm. Tuy nhiên, họ biết rằng tên của họ đã được ghi trên thiên đàng, và sự hiểu biết đó mang lại cho họ sự tự tin, bình an và niềm vui, bất kể tình trạng sức khỏe của họ ra sao.

Vì vậy, vâng, hãy cầu nguyện cho phép lạ, cho chính bạn và cho những người khác. Nhưng đừng đặt niềm tin của bạn vào kết quả. Thay vào đó, hãy vui mừng vì tên của bạn được ghi trên thiên đàng. Hãy vui mừng vì Chúa Giêsu muốn đem bạn đến bên cạnh Ngài - ngay bên cạnh tất cả các thánh!

Lạy Chúa Giêsu, con cảm ơn Chúa vì ơn huệ tuyệt vời nhất: món quà thiên đàng!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.